

RAFET AĐABEYÝMÝZÝDEN

Onaylayan Volkan Türkoğlu
Sunday, 14 July 2013

Rafet Abimizin sitemizde yayýmlanmak üzere bana yolladýđý öyküyü uzun zaman geçmiř olmasına rađmen yayýmlayamadýđý kendisine özür dileyerek beđeninize sunuyorum. Ayrýca kendisi bir de kitap yazarak yayýmlamýptýr. Kendisini kutluyoruz. Ađabeyimiz Seçkin geçtiđimiz ay Lüleburgaz'da gerçekte kitap fuarýnda okuyucularýyla buluparak kitabýný imzalamýptýr.

ERENKÖY LALEZAR GAZÝNOSU

Taksim’deki Lalezar Gazinosu değil.

Erenköy Lalezar

Fotođrafçýlık yapan Binasi Enipte ve üç arkadaşý, Suadiye’de, Erenköy Lalezar Gazinosu’nu açmýplardý.

Bu yazlık mekân, hem plaj ve kafeterya, hem de gazino olarak çalıpacaktý.

Bu iş yerinde hem Müdür, hem de Memur olarak çalıpacak birine ihtiyaç vardý. O kişi neden ben olmayayým?

Epimin küçük halasý olan Mihriban Hala’nın eşi Binasi Enipte’nin teklifini kaçıramazdým.

1971-72 Ders Yýly sona ermiř, Ýstanbul’a gelmiřtik. Geçen yaz yapadýđým “PAVYONLAR” fotođrafçýlýđý sorunlarýma çare olmuřtu, ama önemli sorunlar da yaratmýptý. Yeni iş teklifini Mehmet Enipte’ye söyledideimde, benim a da sevindi. Bařka bir fotođrafçý bulmak, onun için sorun deđildi. Buna da ben sevindim ve kendisine tepekkür ettim.

Binasi Enipte, Mihriban Hala, Epim Ümran ve ben, Mayıs sonlarýnda bir Pazar günü Erenköy’deydik.

Bađdat Caddesinin sađýnda bulunan Galip Pařa Camii’nden iki sokak sonra, Abdülkadir Noyan Sokak gelir. Bu sokađa girip denize dođru yürüdüđünüzde, sokađın sonunda solda, Erenköy Lalezar Gazinosu…

Denize sýfır olan Lalezar Gazino’sunun küçük bir iskelesi, plaj kabinleri ve duvarý ile bir kademe yukarıda küçük bir kafe vardý. Geri plândaki alan “gazino” olarak düzenlenmiř, en arka plâna da, yönetim odasý, sanatçýlar için soyunma odaları ve mutfak eklenmiřti. Gişe ve gazinonun giriř kapýsý da bu taraftaydı.

Plaj, üyelik esasýna göre çalıpacak, duruma göre, kafeteryaya gelecek olanlarla, sanatçýlar ve konuklar da plajdan yararlanabileceklerdi.

Gazinoya giriř biletli olacak, müřteri, yediklerinin ve içtiklerinin bedelini ayrýca ödeyecekti.

Ben, gündüzleri plajla ilgilenecek, geceleri g pede duracakt m. Sanat ylara yapılacak ödemelerle ilgili hesaplar  da ben tutacakt m.

Plaj iin üyelik kartları bastırarak ie ba lad m.  lk üyeler, yak n evrenin han mlar  ve k zlar yd . Daha sonra öğrendim ki, b  yıllarda da plaj olarak kullan lm y t . Bu nedenle de gelen hanımlar, evlerindeymi  gibi davran yorlar, o yılların tertemiz deniz günlerini gün ediyorlardı.

Ben de gündüzleri, mayo ve üzerimde bir gömlekle dolap yor, fırsat bulduka denize giriyordum.

 lk günler sakin geti. Ama gazinonun a lyb  yakla t ka hareket giderek yoğunla t .

Kadıköy Belediyesi’ne başvuruda bulunarak, bilet koanlar n  aldım. Bu ilemi daha sonra da, haftada en az iki kez yineleyecektim.

Garsonlar, komiler, a  lar, temizlikiler ve as solistin altındaki sanat lar birer ikişer geliyorlar; Sanat lar, sahnede provalar yap yorlard .

Ben, her sabah saat 7’de Zeytinburnu’ndan yola  k yor, saat 9’dan önce i yerinde oluyordum. Sonraki günlerde bana, kay nbabam da eplik etmeye ba lad . O, gazinonun mutfak gereksinimlerini kar ylamakla g revlendirilmi ti. Al y halden yapıyor, ald klar n  bir kamyonete yükleyerek gazinoya getiriyordu. D n p m z, gecenin ge saatlerinde oluyor, bazı g  yaz hanede yat yorduk.

Ancak, bu yolculuklar uzun sürmedi. Binasi Eni te, K z ltoprak’ta bir daire kiralad . Mihriban Hala ile birlikte epim de gelince, dünyalar bizim oldu. Yolculuklar devreden  k nca, ilerimiz kolayla m y t . Özellikle han mlar m z iin, renkli geceler i. Sahneye en yakın yerde kurulan masada yemeler, imeler ve de Türkiye’nin en gözde sanat lar n  ok yakından izlemeler…

A lyb  günü, giderek yakla yordu. Kokteyl iin davetiyeler bast r lm b , dağ t m ba lam y t .

O yıllarda  stanbul’da yapamakta olan arkada lar ma ve tan d klar ma ula t m ve A lyb  Kokteyline, arkada lar m Ka k l m z Necati Ağabey kat ld lar.

Kokteylden sonra ”Gazino Programı “ ba layacakt .

Afiler bast r larak, başta Kadıköy olmak üzere,  stanbul’un dört bir yanına dağ t lm b ,

Gazetelere tam sayfa il nlar verilmişti.

“ERENKÖY LALEZAR GAZ NOSU  FT HARLA SUNAR:

GÖNÜL YAZAR…”

Evet… Gönül Yazar’ n TAP BEBEK olduğu yıllar…

Sahnedeki bülbüller gibi pakıyan, kahkahaları ile gönülleri titreten bir tap bebek…

“nun altında Göksel ARSOY… Beyaz perdenin unutulmaz yakıpkılsı… Bestekâr Yesari Asım ARSOY’un genlerini tapıyan; Sâdettin Kaynak’ın “Enginde Yavaş Yavaş” adlı parkısyyla sahneye kadife sesli sanatçı… Bir başka deyişle Altın Çocuk…

Yerleyen günlerde, soyunma odaları sanatçılara yetmeyince, gazino’nun girişine bir karavan koymuş, burayı yazıhane olarak kullanmaya başlamıştık. Hafta sonlarında yapılan Kadınlar Matinesi için gelen Göksel Arsoy, zaman zaman yanıma geliyor, kendisiyle sohbet ediyorduk.

Aradan 40 yıl geçtikten sonra, Sayın Göksel Arsoy’u, internet ortamında aradım ve buldum. Gönderdiğim iletinin yanıtı şöyleydi:

“Rafet Bey, selâmlar! Seni çok iyi hatırlıyorum. Çok sempatik bir insansın. Dediğin gibi Lalezar’da sohbetlerimiz olmuştu.

Kadınlar matinesinde bana yapılan çlgynlıklarını unutmam mümkün değil. Sahneden indikten sonra, soyunma odama bile hücum etmeleri, beni zor durumlarda bırakıyordu.

Güzel günlerdi! Hatırlattığın için teşekkürler!

Sevgiler!”

Ve Orhan BORAN… Özellikle o yıllarda, Gönül Yazar’ın peşinden ayrılmayan; yarattığı “YUKY” ile radyolarımızyı penlendiren; fıkralarıyla bizleri kahkahalara boğan sanatçı… Her gece bir şişe viski ile gelip, yarısının programı önce, kalanını program aralarında ve sonunda yudumlayan adam…

Ve de yeni yeni parlamakta olan sanatçılar: Söylediği “Yağmur” parkısyyla ünlenen, en iyi kadın “arabeski” Mine Koşan; Türk rock müziğinin ilk temsilcilerinden Erkut Taçkın; Ve adlarını anımsayamadığım sanatçılar…

Kadınlar Matinesi’nin başka bir havası vardı. Börekleri, çörekleri, kurabiyeleri ve çay termoslarıyla gelen kadınlar, gönüllerince eğleniyorlar, özellikle Göksel Arsoy sahneye çıktığında kendilerinden geçiyor, ona dokunmaya çalışıyor ve onu alkışlıyorlardı.

***

Bizde, Gönül Yazar sahne aldyđynda, Caddebostan'da Behiye Aksoy programy başlamypty.

Gazinomuz, her gece son masasyna kadar doluyor, Gönül Yazar farky apaşyk ortaya ykıyordu.

Yine de, rakibimizin durumunu merak ediyor, her gece Caddebostan'a gözlemci gönderiyorduk.

Bir gece, bu görevi yapmak bana d pt . Denize paralel olarak uzanan Hamiyet Y ceses Sokak ve devamındaki Yener Sokak ile Bağdat Caddesi'nden denize doğru inen Zincirli K pk Sokak'ın keşiptiği yerde, Gazinomuzun ortaklarından Rafet Bey'in mek ny var. Kulüp 33... Burada biraz oyalanıyorum ve birkaç sokak ileride, Bağdat Caddesi'nden denize doğru inen Barlar Sokağy'na geldiğimde, denize doğru yöneliyorum. Ypte Caddebostan Gazinosu'ndayım. Gezer gibi yaparak, dolu masaları sayıyorum.

'Yyi akpamlar Hocam! Nasyl, kaş masamyz var?' diyor ve hemen ekliyor, 'Hocam, sizin gazinoda arkadaşlarım var. Bu nedenle sizi tanıyorum. Ancak başkaları tanımadan giderseniz, iyi olur.'

Tepekk r ediyorum ve oradan hemen ayrılıyorum.

***

Gişedeki görevim, Assolistin sahneye ykacağy saatlere kadar sürüyordu. Bu saatten sonra kimse gelmediği iin, gişeyi kapattık sonra, hesap durumunu gözden geiriyor ve Assolisti izlemek üzere, kafeterya bölümüne geiyordum.

Bir gece, Gönül Yazar parkılarının sıralarken, elektrikler kesildi.

Bir ses sanatısı, aık hava

Ady 'Gönül Yazar' ise söyler.

Hava r zg rsyz... Mehtap var... Ve mikrofonsuz parky söyleyen Gönül Yazar... ayakta alkıplıyor... Hem de ylgıncasına...

Her parkının sonu

Elektrikler biraz sonra geldi ve program ayny copkuyla sürdü...

1972 Temmuzunda, tam otuz gece, Gönül Yazar'ı dinledim. Hi bükmeden ve de zevkle...

***

Gönül Yazar'dan sonra, nasyl bir program izleyecektik? Fısyıltı gazeteleri alıbıyor, yeni sanaty sıyr gibi saklanıyordu.

Ypte bu günlerde, basında bir bomba patladı:

'ZEK  MÜREN Kaırıldı'...

Ankara G l Gazinosu'nda sahne almakta olan Zeki MÜREN, programy bittiği gece kaırılarak, İstanbul'a, bilinmeyen bir yere g t r lm pt .

Ve afişler, gazetelerde boy boy fotoğraflar:

“KARPI YAKADA YILK DEFA!

ZEKY MÜREN!”
gerekeni yapmıylar, Zeki Müren’i kapmıylardı.

Yıllardır bu işlerin içinde pişen, E

Erenköy Lalezar Gazinosu’nda bayram havası esiyor, herkes çevresine gülücükler saçyordu.

Zeki Müren demek, para demektir. Hem patronlar, hem de tüm çalışanlar için…

21 harika gece… Gıbedeki işlerimi bitirir bitirmez kafeteryaya kopuyor, Zeki Müren’ün parkılarını iliklerime kadar duyumsayarak dinliyordum. Tüm seyirciler gibi…

Zeki Müren sahneye çıkmadan önce tüm servisler duruyor, çatal bıçak sesleri kesiliyor, seyirciler nefes bile almıyorlardı.

Zeki Müren sahneye çıkınca, kimin ne yapacağını O belirliyordu.

“Zahidem” okunduğunda, sinek uça duyulmayacak bir sessizlik yaşanıyor;

“Sevgimizin, Apkımyzın Üstünden” parkısı ile “seyirciler korusu” programına bağlıyor;
“Halime” ile birlikte herkes kalkıp oynuyor, Kadıköy sahilleri tümüyle penleniyordu.

”Canlarım benim!” dediğinde, çödlükler ve alkıylar tüm sahili çınlatıyor; Bu coşkuya, denizdeki motorlara dolup
beleşçilerle, kompu evlerdeki müzikseverler de katılıyorlardı.

Evet… 21 harika gece…

Zeki Müren’ün saz heyetinde, o yıllarda henüz isim yapmamış olan Coşkun Sabah da vardı. Asu Maralman, Ateş Böcek
Yalçın ve Ercan ile adlarını bu anda anımsayamadığım çok sayıda sanatçı, Zeki Müren’ün alt kadrosunda yer almışla

Bu arada, Caddebostan Gazinosu da boş durmamış, Zeki Müren’ün karpısına, Emel SAYIN’ü çıkarmıştı. O yıllar

Sayın’n zirveye tırmandığı yıllardı, ama SANAT GÜNEPÝ ile yarıbılmazdı.

***

Her iþin, bir görünür yüzü, bir de mutfağı vardır.

Yukarıda anlattıklarım, Erenköy Lalezar Gazinosu’nun görünür yüzüydü. Özellikle bu tür iþlerde, ortaklıkları yürütmek k Bu iþin kurdu olan Behlül Bey ile Metin Bey için, bütün yollar Kadıköy iskelesine çýkýyordu. Bunu, ”Kulüp 33”ün sa Rafet Bey için de söylemek olası. Ancak, Binasi Bey’in asıl mesleği fotoğrafçılıktı ve bu iþlere yeni giriyordu.

Sonradan öğrendim ki, gıþe ve mutfak iþleriyle Binasi Bey; müþteri masalarıyla Behlül Bey ve Metin Bey; plaj ve kafeterya iþleri Rafet Bey ilgileniyordu. Ancak taraflar, olabildiðince birbirlerini denetliyorlardı.

Biletlerin yetmeyebileceği düþüncesiyle bazı akþamlar, gıþeden verdiğim biletlerin bir kısmı, giriþte yırtılmayıp, Metin Bey&rsq adamı tarafından sayılarak bana teslim ediliyordu. Ben de bu biletleri tekrar satıyordum.

Bir gece, hesaplar kesildikten sonra, bende bir miktar para kaldı. Ertesi gün bunu Binasi Bey’e söyledimde, ”Boþ ver, at cebe.”dedi. ”Onların, masalardan neler vurduklarını hiç belli değil.”

Ertesi yıl tekrar buluşmak üzere ayrılmıþtık. Ama ”öküz öldü, ortaklık bozuldu” ve ”rüya gibi bir yaz” yinelenmedi.

LALEZAR, en azından benim belleðimde, tatlı bir anı olarak kaldı.

05.09.2011

GÖKÇETEPE

NOT: Bugün ART’de, Zeki Müren ile Belgin Doruk’ün baþrollerini oynadığı “KIRIK PLAK” adlı filmi izledim. 1961 ya da 1962 yılında, Kırklareli Saray Sine

olarak, devamındaki matinede de aynı duyguları yapamıþtım.

rafetseckin39@hotmail.com